

- Nagyon jól tudom. De megéri minden fájdalmam, ha legalább bennem van az a tudat, hogy él.
- Milyen élet lenne az, amiben bujdosnia kellene egész hátra lévő életében? Az ilyen az nem élet!
- Igazad van apám, de ha megteszed, amit kérek tőled, és hagyod most futni hagyni, ha megígéred, hogy nem keresed és nem bántod soha többé, akkor megígérem neked, megteszem csakis a te kedvedért, amit kértél tőlem múlt héten.
- Múlt héten? Azt amit kértem? Megtennéd?
- Igen atyám. Megtenném.
- Ennyit jelent neked?
- Igen. Bármire képes lennék érte.
- Rendben van, megegyeztünk. Akkor most hazamegyünk, holnap reggel megmondom Zatrossnak, hogy elfogadod, és hozzá mész feleségül, még a jövő héten. Hatalmas menyegzőt rendezünk majd, és te leszel majd a világ legszebb menyasszonya.
- És egyben a legszomorúbb is - jegyezte meg halkán a lány, úgy, hogy ne hallja meg az apja - Fura belegondolni, hogy nemsokára feleség leszek, és Zatross lesz majd a férjem.
- Zatross és Kira. Milyen szépen cseng. Jól van, de most már elég az ábrándozásból. Már ne is táborozzunk le, kapjunk szárnyra, és repüljünk haza, a mi gyönyörűséges otthonunkba, ami most már virágokba fog borulni a sok szörnyűség után. Indulás, vár ránk Perl ganz városa.
Széttárták szépséges éjfékete szárnyaikat, (bár ezt nem látta Exod, de gondolta, hogy ez történik) és felrepültek a magasba. Exod érezte a vállán a fuvallatot, amit a szárnycsapások sokasága hajtott feléjük. Várt még egy pár másodpercet, hogy biztos legyen benne, hogy elmentek, majd Chris felé fordult. Nem látta őt a sötétben, csak érezte a teste melegét.
- Chris, jól vagy? Mi volt ez és kik voltak ezek?
Kérdezte Exod, de Chris nem válaszolt. Mozdulatlanul feküdt, széttárt kezekkel. Exod elkezdte tapogatni, hogy be tudja mérni, hogy hol van a feje, de amikor a mellkasához ért, valami csúszós nyálkás valamibe nyúlt. Exod úgy gondolta, hogy meggyújtja a parazsat, hogy egy kis fényt kapjon. Mikor meggyulladt, látta, hogy Chris teste tiszta seb és vér. Bár nem volt teljesen biztos benne, hogy az egyáltalán vér volt, mert színe zöld volt, és sűrűbb. De mit sem törődve ezzel, bekötötte a sebeket, és amelyik nagyon mély és csúnya volt, abba egy parázsló vasdarabot nyomott, mert félt, hogy elfertőződik a seb. Ébren virrasztott Chris mellett, aki ájultan feküdt az este hátralévő részében egy fa törzse mellett és Exod abban reménykedett, hogy túléli ezt az estét...

Másnap reggel nem mutatott túlzott javulást az állapota. Chris karján mély sebek húzódtak végig, olyan volt, mintha korbáccsal verték volna, de vagy olyan pontossággal ütötték, hogy ugyan oda ment a következő ütés is, vagy pedig hatalmas erővel csaptak rá. Oldalában egy szúrt seb volt, tör okozhatta, mellette egy heg, amit bizonyára egy tompa tör okozott. Lehet, hogy ugyanaz. Combjában is volt egy szúrt seb, nagyon mély volt.

Szerencsére Chris öngyógyító erővel rendelkezett. Talán, ha nem lenne Chrisnek ez az ereje, nem is élte volna túl az éjszakát. Exodnak eszébe jutott az, amikor őt gyógyította meg a szárnyas lény egy maggal. Gondolt arra, hogy ő is ezt teszi Chrissel, hátha segít majd, de Chris az este a kabátjával oltotta el a tüzet, és abban volt minden ilyen kis boggyó. Mostanra mind megsemmisült.

Exod türelmetlenül várt, és várt. Egyre csak a két idegen beszélgetésén járt az agya, hogy min beszélgettek. Vajon miért nevezték Christ árulónak, és az a lány, Kira, tényleg szerette volna őt annyira, hogy egy másik férfihoz megy feleségül érte?

Ezernyi gondolat, és ezernyi válasz járt a fejében, amit leginkább egy folyóhoz tudná hasonlítani. Állandóan mozgásban van, és mindig új és új dolgokat hoz a felszínre, és sodorja el a régieket.

